

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนไฉหลง
PARENTS' ROLE IN PROMOTING FOREIGN LANGUAGES FOR PRESCHOOLERS

IN CAI - HONG SCHOOL

นางสาวจิตต์กนก อารีย์วงศ์*

Miss Jitganok Areewong

ผศ.ดร.วรารณ เหมชะญาตี**

Asst.Prof. Worawan Hemchayart, Ph.D.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กวัยอนุบาลใน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นแบบอย่าง และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลโรงเรียนไฉหลง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลโดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง (\bar{X} = 3.28) โดยมีรายละเอียดในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นแบบอย่าง ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง (\bar{X} = 3.17) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเลือกชมโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ โอกาสในการพาบุตรหลานไปสถานที่ที่ใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองปฏิบัติอยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง (\bar{X} = 3.38) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การตั้งใจฟังและให้การสนับสุนบุตรหลานในการใช้ภาษาต่างประเทศ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้ภาษาต่างประเทศขณะรับประทานอาหารกับสมาชิกในครอบครัว

*นิสิตมหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: jitganok@gmail.com

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

E-mail Address: Worawan.H@chula.ac.th

ISSN 1905-4491

Abstract

The purpose of this research was to study parents' role in promoting foreign languages for preschoolers. Two aspects, role models and learning support, were explored. The research sample was 97 parents of preschoolers studying at Cai-Hong school under the Office of the Private Education Commission in Bangkok District 1. The research instrument was a questionnaire form. The data was analyzed using frequency, percentage, means and standard deviation.

The research results found that the parents' overall role in promoting foreign language for preschoolers was at the moderate level (\bar{X} = 3.28). Each aspect was described as follows: role model was at the moderate level (\bar{X} = 3.17) including consuming the foreign language through daily medias. which was the highest means scores; and children having experiences in a foreign language atmosphere was the lowest means scores, and learning supporting was also at the moderate level (\bar{X} = 3.38) and included: paying attention to listening and touching while using the foreign language which were the highest means scores; and utilizing the foreign language while eating was the lowest means scores.

คำสำคัญ: บทบาทผู้ปกครอง / ภาษาต่างประเทศ / เด็กวัยอนุบาล

KEYWORDS: PARENTS' ROLE/FOREIGN LANGUAGES/ PRESCHOOLERS

บทนำ

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับชีวิตมนุษย์เพราะเป็นเครื่องมือสำหรับการคิดและการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วยสัญลักษณ์ที่อยู่รวมกันอย่างมีแบบแผนหรือกฎเกณฑ์ ซึ่งเป็นที่ยอมรับในบริบทสังคม และวัฒนธรรมที่มนุษย์อาศัยอยู่ เด็กใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความต้องการ ควบคุมพฤติกรรมของผู้อื่นมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น แสดงความเป็นตัวตนของเด็ก ค้นหาข้อมูล คิดจินตนาการ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ หากไม่มีภาษาการติดต่อสื่อสารย่อมเป็นไปด้วยความยากลำบาก ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ เด็กใช้ภาษาในการทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อมอย่างมีความหมาย ผู้คนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีภาษาเป็นสื่อกลาง ภาษาช่วยให้มนุษย์สามารถถ่ายทอดความคิดที่เป็นนามธรรมได้ ช่วยให้เข้าใจตนเองและผู้อื่น (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

เด็กอายุ 3-6 ปี เป็นวัยที่สามารถเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้ดีที่สุด ดังที่ Lenneberg (1967) ได้กล่าวว่า ช่วง 6 ปีแรกของชีวิตเป็นช่วงอายุที่เหมาะสมที่สุดในการเรียนรู้ภาษาที่จะได้ผลดี ซึ่งเป็นช่วงอายุที่เอื้อต่อการเรียนภาษา (critical period) และควรเรียนรู้ก่อนที่สมองส่วนบนจะพัฒนาอย่างสมบูรณ์ (cerebral lateralization) การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้รวดเร็วและได้ผลใกล้เคียงกับการเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งทั้งในแง่คุณภาพและระยะเวลาหากเกิดขึ้นในช่วง critical period

การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมทักษะภาษาให้แก่เด็กมีความสำคัญอย่างยิ่งการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กจึงต้องการแบบอย่างในการใช้ภาษาต่างประเทศที่ชัดเจนชัดคำและถูกต้อง เด็กซึมซับและเรียนรู้ภาษาและแสดงความสามารถในการใช้ภาษาได้เองเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม (Clarke, 2011) ผู้ปกครองสามารถมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กด้วยการร่วมมือกับครู โดยการส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กที่บ้าน ซึ่งสามารถทำได้โดยการวางแผน การจัดเตรียมสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ และจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็ก กล่าวได้ว่า พ่อแม่เป็นครูในบ้านที่ช่วยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่เด็ก

ปี พ.ศ. 2558 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ ทุกฝ่ายต่างเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่ต้องเกิดขึ้นในอนาคต โดยเฉพาะภาคการศึกษาซึ่งเกี่ยวข้องกับ การเตรียมความพร้อมของเด็กและเยาวชน ที่ถือเป็นอนาคตสำคัญของประเทศสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งใน การเตรียมความพร้อมของเด็กไทย คือภาษาอังกฤษซึ่งจะถือเป็นภาษาทางการของอาเซียน และมีความสำคัญมาก

พระธรรมภาวนาวิกรม (2556) ประธานสถาบันขงจื้อ เค่อถิง กล่าวถึง บทบาทของภาษาจีน ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนว่า ในปัจจุบันนี้ภาษาจีนมีความสำคัญมากในเวทีระดับโลก และมีการพัฒนา อย่างต่อเนื่องการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาจีนเป็นภาษาที่ 3 ควรเริ่มตั้งแต่ระดับอนุบาล เพราะจะสามารถ เรียนรู้ได้เร็ว และเป็นพื้นฐานที่ดีต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ ในการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านภาษาจีน และการปรับตัวเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในอนาคต ไม่ควรส่งเสริมแค่ในโรงเรียนหรือสถานศึกษา เท่านั้นแต่ควรเริ่มสร้างการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในระดับบ้าน ครอบครัวและชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อม เข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนควบคู่กันไปด้วย

โรงเรียนไฉหลง เป็นโรงเรียนสหศึกษาที่จัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ อุปกรณ์สื่อการสอนที่ดี และใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้พื้นฐานด้านคอมพิวเตอร์ มีความสามารถ ด้านภาษาต่างประเทศ 2 ภาษา คือ ภาษาจีนและภาษาอังกฤษ โรงเรียนไฉหลงให้การดูแลและแนะนำเด็ก เป็นรายบุคคลจากครู เพื่อพัฒนาเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างสม่ำเสมอ ผู้ปกครอง จะได้รับการชักชวนให้ร่วมในการพัฒนาเด็กอย่างต่อเนื่อง

จากแนวคิดและเหตุผลที่กล่าวถึงข้างต้น ผู้วิจัยสนใจศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริม ภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาล เพื่อทราบวิธีการและแนวการส่งเสริมภาษาต่างประเทศของผู้ปกครอง แก่เด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนและเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับโรงเรียนในการสร้างความร่วมมือกับผู้ปกครองใน การส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลต่อไป

คำถามการวิจัย

ผู้ปกครองของเด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนไฉหลงมีบทบาทในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศอย่างไร

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาบทบาทผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กวัยอนุบาล 2 ด้าน ได้แก่ การเป็นแบบอย่างและการสนับสนุนการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลในการส่งเสริม ภาษาต่างประเทศในโรงเรียนไฉหลง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา	ประเด็นหลัก	ประเด็นย่อย
บทบาทของผู้ปกครองเด็ก วัยอนุบาลในการส่งเสริม ภาษาต่างประเทศ	1. การเป็นแบบอย่าง	1.1 การใช้ภาษาต่างประเทศในชีวิตประจำวัน (1) การใช้ภาษาต่างประเทศผ่านสื่อประสมรูปแบบ ต่างๆ (2) การใช้ภาษาต่างประเทศกับบุคคลในครอบครัว และผู้ที่เกี่ยวข้อง 1.2 การจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อม (1) การจัดบรรยากาศเป็นมิตรที่สัมพันธ์กับการใช้ ภาษาต่างประเทศ (2) การจัดพื้นที่และสื่อที่สัมพันธ์กับการใช้ ภาษาต่างประเทศ
	2. การสนับสนุนการ เรียนรู้	2.1 การเสริมแรง (1) การพูดชมเชยและให้กำลังใจ (2) การสัมผัสอย่างเป็นมิตรขณะพูดคุย 2.2 การจัดช่วงเวลาเฉพาะ (1) การจัดกิจกรรมพิเศษเสริมการเรียนรู้ (2) การมีปฏิสัมพันธ์ในครอบครัว

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ประชากรในการวิจัยคือ ผู้ปกครองของเด็กวัยอนุบาลที่กำลังศึกษาในโรงเรียนไผ่หวง (นามสมมติ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 เอกชน จำนวน 125 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ปกครองของเด็กวัยอนุบาลจำนวน 97 คน ได้มาจากการเปิดตารางสำหรับพิจารณาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie และ Morgan (1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากได้กลุ่มตัวอย่าง โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อนุบาล 1	50	38
อนุบาล 2	50	38
อนุบาล 3	25	21
รวม	125	97

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 กำหนดลักษณะและโครงสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามผู้ปกครอง เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ

จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ ความสัมพันธ์กับเด็ก วุฒิการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือนของครอบครัว ภาษาที่สื่อสารกับเด็กในชีวิตประจำวันส่วนมาก และภาษาที่ท่านต้องการส่งเสริมให้เด็กเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศประกอบด้วย ด้านการเป็นแบบอย่าง และด้านการสนับสนุนการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

3.2 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจ พิจารณาเพื่อขอคำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้อง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความเหมาะสมของ การใช้ภาษาเพื่อปรับปรุงแก้ไขเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนไฉ่หง

4.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือความร่วมมือในการวิจัยและขอความร่วมมือกับ ครูประจำชั้นอนุบาลปีที่ 1 – 3 นำส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 97 ฉบับ ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 1 สัปดาห์ ส่งวันที่ 31 มกราคม 2556 และเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากครูประจำชั้นแต่ละห้องเรียนใน วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2556 ได้รับแบบสอบถามคืนทั้งหมดจำนวน 97 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละตอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยวิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมา แปลความหมายเป็นระดับของการปฏิบัติดังนี้

4.51–5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติมากที่สุด

3.51–4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติมาก

2.51–3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติปานกลาง

1.51–2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อย

1.00–1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อเสนอแนะและความคิดเห็นมาสรุป รวบรวม เรียบเรียงแยกคำตอบให้เป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอข้อมูลทั้งหมดในรูปแบบความเรียงตามประเด็นที่ผู้วิจัย กำหนดไว้

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลในโรงเรียนไฉ่หง
สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.60 มีอายุระหว่าง
31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 69.08 โดยมีความสัมพันธ์กับเด็ก คือ บิดา – มารดา คิดเป็นร้อยละ 81.44
สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 48.47 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงาน
บริษัทเอกชนคิดเป็นร้อยละ 37.11 โดยมีรายได้ต่อเดือนของครอบครัวประมาณ 25,001 – 50,000 บาท
คิดเป็นร้อยละ 41.23 ภาษาที่ผู้ปกครองใช้สื่อสารกับเด็กในชีวิตประจำวันเป็นส่วนใหญ่ คือ ภาษาไทย
คิดเป็นร้อยละ 68.04 และภาษาที่ผู้ปกครองต้องการส่งเสริมให้แก่เด็กเพิ่มเติม คือ ภาษาจีน
คิดเป็นร้อยละ 56.70

2. บทบาทของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศ

บทบาทของผู้ปกครองเด็กวัยอนุบาลในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศโดยรวมอยู่ในระดับ
ปฏิบัติปานกลาง ($\bar{X} = 3.28$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่
การเป็นแบบอย่าง ($\bar{X} = 3.17$) และการสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.38$) โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

2.1 การเป็นแบบอย่าง ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับปฏิบัติ
ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองลำดับแรก คือ การเลือกชมโทรทัศน์หรือ
ภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.73$) และการใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารบนเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.63$)
ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย คือ โอกาสในการพาบุตรหลานไปสถานที่ที่ใช้ภาษาต่างประเทศใน
ชีวิตประจำวัน ($\bar{X} = 2.77$) และการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น และการพาบุตรหลานไปเที่ยว
ทัศนศึกษา ($\bar{X} = 2.87$)

2.2 การสนับสนุนการเรียนรู้ ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับปฏิบัติ
ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองลำดับแรก คือ การตั้งใจฟังและให้การสัมผัส
บุตรหลานในการใช้ภาษาต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.69$) และการหลีกเลี่ยงที่จะตำหนิเมื่อบุตรหลานใช้ภาษาต่างประเทศ
ผิด ($\bar{X} = 3.64$) ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดสองลำดับสุดท้าย คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการพูดสื่อสารระหว่าง
รับประทานอาหารร่วมกับสมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.89$) และการใช้ภาษาต่างประเทศในการทำกิจกรรมกับ
สมาชิกในครอบครัว ($\bar{X} = 2.99$)

3. ข้อเสนอแนะ

ผู้ปกครอง จำนวน 8 คน ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาต่างประเทศในโรงเรียน
ไฉ่หงซึ่งสรุปเป็นประเด็นได้ 3 ประเด็น ดังนี้

3.1 ผู้ปกครองมีความประสงค์ที่จะให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาต่างประเทศ
เพิ่มเติมให้กับเด็ก (6 คน)

3.2 ผู้ปกครองและบุคคลในครอบครัวไม่มีพื้นฐานภาษาต่างประเทศจึงเป็นอุปสรรคใน
การสื่อสาร (1 คน)

3.3 ผู้ปกครองไม่มีเวลาในการสอนและทำกิจกรรมเพื่อส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้กับเด็ก
(1 คน)

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลในโรงเรียน ใหนงมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย 3 ประเด็นดังนี้

1. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและการประกอบอาชีพของผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็ก จากผลวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับการปฏิบัติปานกลางและในประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การพาเด็กไปเที่ยวประเทศที่ใช้ภาษาจีนและภาษาอังกฤษในการสื่อสารชีวิตประจำวัน และการพาเด็กไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เช่น สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด ที่สื่อสารโดยใช้ภาษาต่างประเทศ เนื่องด้วยผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 25,001 – 50,000 บาท ทำให้มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและค่าใช้จ่ายในการพาเด็กไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุภาพร สุวรรณศรีนนท์ (2549) ที่พบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัวและอาชีพแม่บ้านมีบทบาทการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยสูงกว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างหรือพนักงานบริษัท อาจเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ค่อนข้างรัดตัวในปัจจุบันทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองจำเป็นต้องออกมาทำงานนอกบ้านกันทั้งสองคนจึงทำให้ไม่มีเวลาที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาการเด็กได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งพ่อแม่ผู้ปกครองที่ทำงานนอกบ้าน โดยเฉพาะครอบครัวในเมืองหลวงมีเวลาที่จะดูแลบุตรหลานของตนย่อมน้อยกว่าผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพในบ้าน รวมทั้งการที่จะต้องออกไปทำงานนอกบ้านนั้นเมื่อกลับมาจะเหนื่อยจึงอาจไม่มีเวลาดูแลบุตรมากเท่าที่ควร

2. ผู้ปกครองปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างในการใช้ภาษาต่างประเทศให้กับเด็กผ่านสื่อเทคโนโลยี จากผลวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ส่งเสริมการใช้ภาษาต่างประเทศด้วยการเป็นแบบอย่างในระดับการปฏิบัติมาก คือ เลือกชมรายการโทรทัศน์และภาพยนตร์ที่เป็นภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารบนเทคโนโลยี ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้ปกครอง เนื่องจากปัจจุบันสื่อและเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิต ผู้ปกครองจึงสามารถใช้ภาษาต่างประเทศได้อย่างกลมกลืนไปกับเทคโนโลยี ซึ่งเด็กสามารถเห็นพฤติกรรมการใช้ภาษาต่างประเทศของผู้ปกครองในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กซึมซับพฤติกรรมที่เด็กเห็นจากผู้ปกครอง สอดคล้องกับ สุมณ อมรวิวัฒน์ (2546) กล่าวว่า การเลียนแบบเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ดีวิธีหนึ่ง โดยเด็กได้ซึมซับจากการได้เห็น ได้ยิน ได้สัมผัสจากผัสสะทั้งหมดในครอบครัว เด็กได้เรียนรู้แบบอย่างจากผู้ใหญ่ ทั้งทางกาย วาจา และทางจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึก พฤติกรรม การเลียนแบบทางกายและวาจานั้นปรากฏชัดเจนมาก การใช้ภาษาพูดและภาษาท่าทางนั้นเด็กสามารถเลียนแบบพ่อแม่ไม่ผิดเพี้ยน ดังนั้นการเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กจึงเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญยิ่ง

3. ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ถูกต้อง โดยเฉพาะประเด็นย่อยการมีปฏิสัมพันธ์ในครอบครัวโดยใช้ภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการให้เด็กสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศได้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาจีน แต่ผลวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ใช้ภาษาไทยสื่อสารในชีวิตประจำวันกับเด็ก และพบประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารระหว่างรับประทานอาหารและขณะทำกิจกรรมต่างๆ กับสมาชิกในครอบครัว ผู้ปกครองบางส่วนแสดงความคิดเห็นถึงปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมไว้ว่า โรงเรียนมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้กับบุตรหลาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การส่งเสริมภาษาต่างประเทศ

แก่เด็กจำเป็นต้องจัดอย่างเป็นธรรมชาติในบริบทชีวิตประจำวัน ทั้งที่บ้านและที่โรงเรียน การที่ผู้ปกครองยังคงใช้ภาษาไทยเป็นหลักในการสื่อสารกับลูกในชีวิตประจำวัน และมุมมองที่ผู้ปกครองมองว่า เป็นบทบาทหลักของโรงเรียนในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศแก่เด็กเท่านั้น จึงเป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน ดังจะเห็นได้จากแนวคิดของ ฉันทนา ภาคบงกช (2539) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้น เด็กจะเรียนรู้ได้ดีจากการมีโอกาสพูดคุยโต้ตอบกับผู้อื่นและใช้ภาษานั้นๆ ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนภาษา และสอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2541) ที่ได้เสนอว่า การปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นควรใช้ภาษาต่างประเทศผสมผสานไปกับการสนทนาตามปกติอย่างเป็นธรรมชาติโดยให้เด็กเข้าใจด้วยการถามคำถามและกระตุ้นให้เด็กตอบกลับโดยใช้ภาษาต่างประเทศอย่างสม่ำเสมอ ไม่รีบร้อนเพราะผู้ปกครองสามารถสอนเด็กได้ทุกวันและมีเวลาอยู่กับเด็กมากกว่าครูที่โรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในการส่งเสริม สนับสนุน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแก่เด็กวัยอนุบาลและเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบทบาทของผู้ปกครองที่มีต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของเด็กเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้กับเด็กต่อไปและสามารถส่งเสริมภาษาต่างประเทศให้แก่เด็กได้อย่างถูกต้อง
2. การทำวิจัยครั้งต่อไปควรเพิ่มเติมเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เช่น แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและครูประจำชั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทในการส่งเสริมภาษาต่างประเทศในเด็กวัยอนุบาลเชิงคุณภาพเพิ่มมากขึ้น

รายการอ้างอิง
ภาษาไทย

- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2541). สอนลูกให้เก่งภาษาอังกฤษ. *วารสารการศึกษปฐมวัย* 2(4), 28 – 34.
- คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. (2552). *การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการรับรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- พระธรรมภาวนาวีกรม. (2556). *มสค.ตั้งศูนย์ภาษาจีนในสถานศึกษา สร้างความได้เปรียบ.ร.รู้ภาษาที่ 3 รั้วอาเซียน*. สืบค้นวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2556, จาก http://www.khaosod.co.th/view_news.php?newsid=TUROeVlXb3dNVEk0TURFMU5nPT0=
- ฉันทนา ภาคบงกช. (2539). ควรเริ่มสอนภาษาต่างประเทศกันเมื่อไร. *โฟรเบล* 1(2), 68 – 71.
- สุภาพร สุวรรณศรีนนท์. (2549). *บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการสร้างเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยในเขตบางกอกน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต. สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนน อมรวิวัฒน์. (2546). *การพัฒนาครอบครัว*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานกิจการสตรีและครอบครัว.

ภาษาอังกฤษ

- Clarke, P. (2011). *Supporting children learning English as a second language in the early years (birth to six years)*. Melbourne: Victoria.
- Krejcie, R. V., and Morgan, D.W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement* 30, 607-608.
- Lenneberg, E. (1967). *Biological foundations of language*. NewYork: Wiley.